

Budapest, 1937 okt. 29.

Tisztelt Barátom!

Főlesően emlékezem azokra a kedves barátokra, amiket A.D. 1929 Cambridgeben véletlen költeni szerencsés lehettem, ma boldogan és őszinte tisztelettel üdvözöllek a legnagyobb kitüntetés és elismerés alkalmából, amely tudóst érhet.

Ennek a dictóségnek világánál milyen mélyen megragadó az a valószínűség, hogy hősies karakteret, amely Tegyed-aki számára a világ minden akadémikus centrumában tagajások nyíltak volna — arra birt, hogy idejű, lemmérsz gazdag

szellemünkkel együtt, színtelen
 a magyar ugart! Színtelen nem-
 kedő fogja ezért a dalmi a nevedet
 — és azért a ritka lausagtételért
 is, amelynek ebben a hazában olyan
 szimbolikus jelentősége van: hogy
 nem csupán személyes összeköttetés
 és politikai stíberesség révén lehet
 helyt állni az életben!

Végül még egy személyes háladási-
 sal is tartozom Neked, mert a „C”
 vitamin kúra mentette meg az életet
 édesatyámat, aki már nagyon koránál
 járó mellékvese - szekréciós zavarról
 következtében a múlt évben nagyon-
 nagyon aggasztó állapotban volt. Ma,

Istennak - és Neked - hála, ismét jöerőben
 és kielégítő kondícióban van a 79 éves
 nem igen mutat többet 65-nél.

Elnézést kérek a hosszú epistoláért,
 amilyen tudom, hogy drága idődet most
 éppen vesztel igénybe, s a mellesleg
 Asszonyok kézesörjéimre jelerítve,

Teged illő tisztelettel köszönt
 hálás igaz hívő

Öthlyhárolf